

«La reforma passa per l'austeritat»

Un any després del sagnant octubre algerià, Mouloud Hamrouche revela que vol fer tornar la confiança i alhora restaurar l'economia del país. Aquest tecnòcrata de 45 anys passa per ser un home solitari, fort, a pesar del suport del president Chadli Ben Djedid, qui el té per un fill espiritual. I sembla tenir pressa per a posar en marxa reformes que acaben amb la peresa dels algerians.

Jacques Girardon

Quina lliçò ha après dels fets de 1988?

—Això va ser el fracàs total d'un sistema. La societat no tenia mitjans d'expressió i havíem perdut el contacte amb la joventut. El poder econòmic estava ocult. Més que a tractar de resoldre el problema de la penúria, el règim es va veure enfrontat a una profunda demanda de llibertat.

—*¿Ha evolucionat la situació després d'un any?*

—No suficientment. Les reformes s'han d'accelerar i cal crear una dinàmica de mobilització, empènyer la gent perquè es moga. Així, doncs, pensem qüestionar el recent codi electoral que beneficia el partit dominant per a adoptar un escrutini proporcional, a condició que l'oposició, desorganitzada, s'organitze en tres o quatre corrents.

—*¿I els integristes?*

—Aquesta gent ha pres una postura desmesurada amb relació a la seua influència real. El poble algerià és musulmà, però tolerant. Introduir més cultura religiosa en aquest país, a pesar de tot, no faria cap mal.

—*Si Houcine Ait-Ahmed, un dels principals líders de l'oposició a l'estranger i que acusa la policia algeriana d'haver assassinat l'advocat Ali Meçili, torna, ¿què li passaria?*

—Res.

—*Vostè, ¿governarà Algèria de forma diferent als seus predecessors?*

—Nosaltres rebutgem tota acció espectacular i juguem en el centre.

—*Concretament, l'estat presidencial tradicional, ¿es negarà d'ara endavant a reaprovisionar els magatzems?*

—A curt termini, caldrà subministrar alguns medicaments i peces concretes. La reforma, però, a Algèria passa per l'austeritat. De sang, ja no n'hi haurà més, espere, però llàgrimes, sí.

—*De fet, ¿és vostè un liberal?*

—Ideològicament, no, però estic a favor del mercat.

—*¿Com restablir unes regles*



«S'han de trencar tots els monopolis, els públics i els privats».

d'aquesta classe en una economia planificada?

—S'han de trencar tots els monopolis, els públics i els privats. En tres mesos acabarem amb el racionament dels recursos d'acer, ciment, etc. I eliminarem el sector parasitari que, ara, assegura a un alt preu l'essencial del comerç.

—*¿Sobre un fons de corrupció generalitzada?*

—En absolut. Aquests diners esterilitzats s'han d'invertir útilment. O els especuladors juguen el joc o el sanejament serà autoritari. S'ha de ser dur perquè la justícia social és l'única cosa que pot tornar la confiança als joves.

—*Aquest sanejament, ¿implica una legalització del mercat paral·lel?*

—No, de moment no. De la mateixa manera que ara tampoc és el moment de devaluar la nostra moneda ni de reorganitzar el deute. En primer lloc, austeritat per a reduir notablement el dèficit pressupostari de vint a sis milions de dinars i, després, negociar en posició de força.

—*I llavors, ¿el comiat?*

—Reconvertim.

—*¿Com es pot lluitar contra una burocràcia hostil al canvi?*

—Estem preparats per a harmonitzar la concurrència de les generacions: els 30-35 anys no han trobat el seu lloc en una societat quallada sovint pels més grans, que ja no necessiten alternatives.

—*¿Algèria facilita prou la inversió estrangera?*

—No. Estem massa ocupats en els

percentatges de participació. D'ara endavant, l'economia serà el més important, fins i tot, si això implica el sector privat algerià que actualment no pot crear societats d'economia mixta.

—*Els estats estrangers, ¿els ajuden suficientment?*

—Tenim països amics i som capaços de trobar diners frescs. La línia de crèdit proposada l'any passat per França no sempre ha estat utilitzada.

—*Les negociacions entre el Front Polisari i Marroc, ¿no li sembla que no avancen?*

—Cal saber esperar.

—*¿Per què el comitè tripartit Algèria-Marroc-Aràbia Saudita s'ha fet enrere en la qüestió de l'ocupació siriana del Líban?*

—Alguns països àrabs havien considerat desafortunada la condemna de Síria. Resultats d'aquesta tàctica: Síria ha tornat després a la taula de negociacions.

—*A vostè, ¿qui l'havia criticat?*

—Ells ja ho saben.

—*¿Participa activament en la negociació sobre l'alliberament dels ostatges americans al Líban?*

—Mantenim contactes, donem adreces...

—*¿Hi ha algun dossier sobre el qual Algèria, la política exterior de la qual sempre ha estat original dins el món àrab, estiga en desacord amb Aràbia Saudita?*

—Vostè comprendrà que no puc contestar... és un terreny reservat al president...